KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 4.4.2006
KOM(2006) 154 v konečnom znení

2006/0056 (CNS)

Návrh

NARIADENIE RADY

o využívaní cudzích a oblastne sa nevyskytujúcich druhov v akvakultúre

{SEK(2006) 421}

(predložená Komisiou)

ODÔVODNENIE

1. KONTEXT NÁVRHU

- **Dôvody a ciele návrhu**

Akvakultúra je rýchlo sa rozvíjajúce odvetvie, v ktorom sa neustále skúmajú nové možnosti. Na účely prispôsobenia produkcie podmienkam trhu je dôležité, aby sa v akvakultúre rozšírilo spektrum chovaných druhov.

V minulosti akvakultúra ekonomicky prosperovala z introdukcie cudzích druhov (napr. pstruha dúhového, ustrice tichomorskej) a chovu druhov, ktoré sa v istej oblasti nevyskytujú z dôvodu biogeografických prekážok. Je preto pravdepodobné, že v akvakultúre sa budú naďalej používať nové druhy, aby sa uspokojili potreby trhu. Bolo by preto obozretné oddeliť tento ekonomický rast od možnej hrozby pre ekosystémy, ktorú predstavujú cudzie druhy, a to cestou predvídania a zabraňovania negatívnmu biologickému ovplyvňovaniu pôvodných populácií vrátane genetickej zmeny, a pomocou obmedzovania šírenia necieľových druhov a ostatných škodlivých účinkov. To je hlavným cieľom návrhu.

Je potrebné podotknúť, že dochádza k významnému obchodovaniu s cudzími organizmami, najmä s rybami, akými sú okrasné druhy, ale na držanie týchto organizmov v obchodoch s drobnými živočíchmi, v záhradných centrách a komerčných a súkromných akváriách sa spoločná politika rybného hospodárstva nevzťahuje, z čoho vyplýva, že táto oblasť nespadá do rozsahu tohto návrhu.

Invazívne cudzie druhy sa pokladajú za jednu z kľúčových príčin straty biodiverzity v EÚ a na celom svete. Cudzie druhy môžu mať tiež významný ekonomický a sociálny vplyv. To všetko môže spomaľovať dosahovanie cieľov EÚ v oblasti trvalo udržateľného rozvoja. Vo svojom Akčnom pláne na ochranu biodiverzity v oblasti rybného hospodárstva (KOM(2001) 162, časť IV) podľa opatrenia IX o obmedzení zavedenia chovu nových druhov a ochrane zdravia zvierat, sa Komisia zaviazala dôkladne prehodnotiť potenciálny vplyv nepôvodných druhov v akvakultúre a podporovať uplatňovanie metodických pokynov Medzinárodnej rady pre výskum morí (ICES) o introdukcii a presune morských organizmov, ako aj metodických pokynov a príručky postupov na zváženie introdukcie a presunu morských a sladkovodných organizmov Poradného výboru európskeho vnútrozemského rybného hospodárstva (EIFAC).

Okrem toho, vo svojej stratégii pre trvalo udržateľný rozvoj európskej akvakultúry (KOM(2002) 511) sa Komisia zaviazala navrhnúť pravidlá riadenia týkajúce sa introdukcie cudzích druhov do akvakultúry. Tento návrh nariadenia sa usiluje zaviesť rámec EÚ na zabezpečenie adekvátnej ochrany vodného prostredia pred rizika spojenými s používaním cudzích druhov v akvakultúre a stavia pritom na platných dobrovoľných pravidlách ICES a EIFAC. Na účely tohto nariadenia pojem akvakultúra zahŕňa aj činnosti, akými sú chov lastúr pri dne a zásobovanie a zarybňovanie rybárskych vôd, ktorých základom sú akvakultúrne techniky.

- **Všeobecný kontext**

Kniha „Invazívne vodné druhy v Európe“ („Invasive aquatic species in Europe“, E. Leppäkoski et al, 2002) uvádza 69 cudzích druhov, ktoré sa od konca 19. storočia introdukovali v Európe na účely akvakultúry alebo doplňovania. Z týchto druhov predstavujú

lastúrniky 28 druhov, ryby 27 druhov, riasy 10 druhov, ulitníky tri druhy a jedna je kvitnúca rastlina. Dva z nich – pstruh dúhový a ustrica tichomorská – patria dnes medzi popredné európske akvakultúrne druhy, čo znamená, že zavedenie chovu cudzích druhov riadeným spôsobom môže byť pre odvetvie prínosom. Ustrica tichomorská je teraz taká rozšírená, že predstavuje približne 80 % celosvetovej produkcie ustríc. V súčasnosti sa ustrica tichomorská rozširuje a v niektorých oblastiach začína prerastať ložiská slávky jedlej (*Mytilus edulis*).

Pohyb nepôvodných druhov môže často vyústiť do rozšírenia parazitov a patogénov. Napr. sporozoit, *Bonamia ostreae*, o ktorom sa vedci domnievajú, že bol introcukovaný do Spoločenstva prostredníctvom pohybu ustríc európskych zo severoamerického pobrežia Tichého oceánu, mal za následok zničenie pôvodných zásob ustríc v Spoločenstve. Avšak šírenie patogénov už spadá do pôsobnosti veterinárnych právnych predpisov Spoločenstva a preto sa naň tento návrh nevzťahuje. Rovnako sa pravidlá o cudzích druhoch netýkajú parazitov, ktoré spadajú do pôsobnosti veterinárnych pravidiel.

Pohyb lastúrnikov môže mať tiež za následok poškodenie ekosystémov z dôvodu šírenia necieľových cudzích druhov spolu s nimi. Príkladom zavlečenia škodcov spolu s lastúrnikmi je druh škodcu mäkkýšov, *Crepidula fornicata,* a morská ascídia, *Styela clava*. Spoločenstvo malo šťastie, že tieto introdukcie do morských a sladkovodných vôd nespôsobili vážnejšie škody, vzhľadom na počet druhov a oblastí pôvodu. Avšak nie je možné spoliehať sa na šťastie; zavedenie súčasných pravidiel teda prichádza v správnom čase.

- **Platné ustanovenia v oblasti návrhu**

Relevantným ustanovením v tejto oblasti práva Spoločenstva je smernica 92/43/ES, smernica o biotopoch, ktorá od členských štátov vyžaduje „zabezpečiť, že úmyselné zavádzanie akýchkoľvek druhov, ktoré nie sú pôvodné na ich území, do voľnej prírody je regulované tak, aby sa nepoškodili prirodzené biotopy v rámci ich prirodzeného osídlenia alebo aby sa nepoškodila divoká fauna a flóra, a ak to považujú za potrebné, zakážu takéto zavádzanie“. Avšak nie je jasné, akým spôsobom tieto právne predpisy riešia neúmyselné introdukcie a introdukcie do inej ako voľnej prírody.

Aj keď existuje možnosť prípadnej duplikácie alebo prekrytia administratívnych opatrení, ktoré sa už prijali v súlade so smernicou o biotopoch, s novým návrhom nariadenia, nemusí to byť nevyhnutne problém, keďže prevláda názor, že skúsenosti získané pomocou predchádzajúceho postupu zlepšia zakladanie a fungovanie nového systému povolení, ktorý tento návrh nariadenia vyžaduje.

Ostatné právne predpisy Spoločenstva, akými sú smernice o posudzovaní vplyvov určitých projektov na životné prostredie (posudzovanie vplyvov na životné prostredie), zdraví zvierat v akvakultúre, ako aj rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti akvakultúry, sa zaoberajú škodlivými účinkami cudzích druhov, ale nevyjadrujú sa konkrétne o akvakultúre a nechávajú tak priestor pre riziko šírenia cudzích druhov a následného poškodenia životného prostredia.

- **Súlad s ostatnými postupmi a cieľmi Únie**

Z vyššie uvedených dôvodov možno usúdiť, že platné ustanovenia nie sú úplne adekvátne na to, aby sa v súčasnosti nimi riadilo použitie cudzích druhov v akvakultúre. Navrhuje sa, aby udeľovanie povolení podľa tohto nariadenia nemalo za následok odstránenie potreby dodržiavať ktorékoľvek z platných pravidiel. Keby sa v budúcnosti zaviedol právny rámec

Spoločenstva pre cudzie druhy, toto nariadenie by sa mu podľa potreby prispôsobilo, alebo by bolo do neho zahrnuté.

Opatrenia obsiahnuté v tomto návrhu sú významným krokom v procese integrácie problémov životného prostredia do spoločnej politiky rybného hospodárstva, v súlade s článkom 6 zmluvy. Tento návrh sa očakával už v niektorých textoch politík prijatých v kontexte reformy spoločnej politiky rybného hospodárstva[1].

Návrh nariadenia zavádza činnosti plánované v stratégii na ochranu biodiverzity EK a v akčnom pláne na ochranu biodiverzity v oblasti rybného hospodárstva[2], a má sa podieľať na zastavení straty biodiverzity určenom šiestym akčným programom v oblasti životného prostredia a stratégiou ES pre trvalo udržateľný rozvoj. Prispeje tiež ku globálnemu cieľu významne znížiť úroveň straty biodiverzity, ako ustanovuje plán implementácie celosvetového samitu pre trvalo udržateľný rozvoj.

Navyše sú tieto opatrenia v súlade s hlavnými zásadami prevencie, introdukcie a zmierňovania vplyvov cudzích druhov, ktoré ohrozujú ekosystémy, biotopy alebo druhy, prijatými v rozhodnutí VI/23 Dohovoru o biologickej diverzite, ktorého zmluvnou stranou je aj Európske spoločenstvo.

2. KONZULTÁCIE SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENIE VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Konzultačné metódy, hlavné oblasti a všeobecný profil respondentov

Oficiálne konzultácie prebehli so skupinou odborníkov pozostávajúcou zo 46 osôb, ktoré reprezentovali členské štáty (15 vládnych odborníkov z EÚ 15 a sedem z EÚ 10), EHP-EZVO (traja vládni odborníci), odvetvie (šesť nominovaných pracovnou skupinou pre akvakultúru Poradného výboru pre rybolov a akvakultúru), MVO (dve osoby z Veľkej Británie a jedna z Holandska), ICES (päť ľudí so skúsenosťami s prácou v pracovnej skupine pre introdukciu a prenos), EIFAC (jeden odborník), Severoatlantickú organizáciu na ochranu lososa NASCO (jeden z hlavného orgánu a jeden z príslušnej odvetvovej skupiny) a štyria ďalší odborníci zo súkromného sektora. Jednodňové stretnutie tejto skupiny sa konalo v Bruseli v decembri 2003 s cieľom prediskutovať predtým distribuovaný materiál na rozpravu a vypočuť si sériu prezentácií odborníkov zo súkromného sektora. Písomné pripomienky k legislatívnemu návrhu sa prijímali počas rokov 2004 a 2005. Návrh sa v rokoch 2004/2005 trikrát predložil a prediskutoval v pracovnej skupine pre akvakultúru Poradného výboru pre rybolov a akvakultúru.

---

[1] Oznámenie Komisie, ktorým sa ustanovuje akčný plán Spoločenstva na zaradenie požiadaviek ochrany životného prostredia do spoločnej politiky rybného hospodárstva, KOM(2002) 186; oznámenie Komisie Rade a Parlamentu „Stratégia pre udržateľný vývoj európskej akvakultúry“, KOM(2002) 511.

[2] Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu – Akčný plán na ochranu biodiverzity v oblasti rybného hospodárstva, KOM(2001) 162, konečné znenie.

Súhrn ohlasov a ich zohľadnenie

Prvotným plánom bolo zahrnúť do tohto návrhu opatrenia na obmedzenie chovaných lososov. Keďže platné smernice NASCO v tejto oblasti sa v súčasnosti prehodnocujú na základe skúseností a vedeckého pokroku, a z odpovedí konzultovaných strán vyplýva, že by sa tento aspekt mal riešiť samostatne a nie ako súčasť právnych predpisov v oblasti cudzích druhov. Preto sa považovalo za vhodné vypustiť tento aspekt zo súčasného návrhu. Konzultované stany okrem MVO sa zasadzovali proti centralizovanému a necitlivému prístupu a návrh bol upravený tak, aby potvrdil právomoci členských štátov v tejto oblasti. Na druhej strane prišli výzvy na zosúladenie smerníc týkajúcich sa žiadosti, posudzovania rizika a štádií karantény, ktoré boli poskytnuté s cieľom umožniť rovnaké uplatňovanie právnych predpisov v členských štátoch. Návrh je vo veľkej miere založený na týchto stanoviskách.

- **Zhromažďovanie a používanie vedeckých posudkov**

Príslušné vedecké a znalecké oblasti

Súčasťou boli oblasti morskej a sladkovodnej biológie, a technológie ekológie a akvakultúry.

Použité metódy

Oficiálne stretnutie zainteresovaných strán následne po distribúcii materiálu na rozpravu. Konzultácia Poradného výboru pre rybolov a akvakultúru a následne dve kolá konzultácii týkajúcich sa návrhov znenia prostredníctvom emailu.

Hlavné poradné organizácie a odborníci

(i) Medzinárodné organizácie (ICES, EIFAC a NASCO);

(ii) špecializované výskumné orgány (Marine Organism Investigations und Hull International Fisheries Institute);

(iii) jednotliví odborníci z orgánov členských štátov, odvetvia akvakultúry a MVO.

Súhrn prijatých a použitých odporúčaní

Hlavným záverom je skutočnosť, že existuje široký konsenzus pokiaľ ide o existenciu potencionálne vážnych rizík s nezvrátiteľnými následkami. Konkrétne:

Otázky obmedzenia by sa mali riešiť samostatne. Starostlivo by sa mali zvážiť definície, najmä ak ide o rozdiel medzi pôvodnými a nepôvodnými druhmi. Tieto právne predpisy by sa mali vzťahovať na zásobovanie založené na akvakultúre a klasickej akvakultúre. Postup by mal obsahovať prístup k posudzovaniu rizika zahrňujúci opatrenia na zmiernenie rizika a ochranné opatrenia, ktorý by určoval, kto vykonáva a kto vyhodnocuje posudzovanie rizika. Nariadenie by nemalo byť príliš určujúce, aby sa podrobné riadenie ponechalo členským štátom. Existuje potreba vyvinúť európsku odbornosť o karanténnych staniciach. Týkať by sa mala GMO a triploidy by sa nemali považovať za neškodné. Návrh sa z veľkej miery zakladá na týchto stanoviskách, ale GMO boli vylúčené z tohto rozsahu, keďže ich už pokrývajú platné a pripravované právne predpisy Spoločenstva.

Prostriedky použité na sprostredkovanie znaleckých posudkov verejnosti

Hlavné závery stretnutia zainteresovaných strán sa prezentovali Poradnému výboru pre rybolov a akvakultúru, pracovnej skupine II, Akvakultúra; zápisnice z ich diskusií sú k dispozícii na jeho internetovej stránke. Počas výmeny emailov sa väčšina emailov zaslala všetkým ostatným konzultovaným stranám bez toho, aby boli upozornené, že ich rozširovanie je obmedzené.

- **Posudzovanie vplyvu**

Z množstva možností skúmaných v oblasti posudzovania vplyvu by sa zdalo, že súčasný návrh je výhodnejší ako možnosť neuplatňovať právnu úpravu na pohyby v rámci Spoločenstva, ale rozlišovať medzi introdukciami, ktoré sa vzťahujú na cudzie druhy, a premiestneniami, ktoré sa vzťahujú na druhy oblastne sa nevyskytujúce v niektorých miestach ich prirodzeného rozšírenia z biogeografických dôvodov. Predstavitelia odvetvia uviedli, že náklady na financovanie žiadosti, posúdenia rizika a karantény by boli prekážkou pre budúce žiadosti o introdukciu cudzích druhov. Z tohto dôvodu návrh neukladá žiadateľom za povinnosť znášať náklady na posúdenie rizika za každých okolností (pozri článok 9 ods. 1). Ako sa uvádza vyššie, veľká časť súčasných akvakultúrnych činností je založená na cudzích druhoch (pstruh dúhový, ustrica tichomorská, kapor) a prevádzkovatelia sa môžu spojiť a rozdeliť si náklady na získanie informácií, ktoré sa požadujú nielen pri podaní žiadosti, ale ak je to vhodné, aj pri na analýze rizika. Návrh tiež ustanovuje vydávanie povolení na následné pohyby až na obdobie piatich rokov, čo taktiež zjednoduší postupy aj náklady.

S cieľom postupovať podľa súčasnej praxe EÚ v oblasti analýzy rizika sa prijalo rozhodnutie oddeliť funkciu posudzovania rizika (poradný výbor) od funkcie riadenia rizika (kompetentný orgán). Z toho dôvodu sa nepredložila prvotná možnosť, ktorá kombinovala obe funkcie v rámci príslušného orgánu. Posudzovanie vplyvu sa zaoberalo otázkou, či návrh nie je unáhlený, keďže Medzinárodný dohovor Medzinárodnej námornej organizácie (IMO) o balastovej vode – ktorý bol schválený vo februári 2004 – bude tiež riešiť otázku cudzích druhov. Vzhľadom na neurčitosť dátumu nadobudnutia účinnosti tohto dohovoru, povahy rizika spojeného s cudzími druhmi a s prihliadnutím na zásadu prevencie sa usúdilo, že prikročiť k takémuto riešeniu nebolo unáhlené.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

- **Zhrnutie navrhovaných opatrení**

Cieľom navrhovanej právnej úpravy v jej súčasnej podobe je dospieť k správnej rovnováhe ak ide o subsidiaritu a proporcionalitu. Rozhodovanie sa ponecháva členským štátom, ktoré budú schopné na základe stanovených podmienok posúdiť riziko spojené s návrhmi na introdukciu. Žiadatelia majú povinnosť predložiť žiadosť, v ktorej orgánom členského štátu poskytnú dostatočné informácie na prijatie rozhodnutia. Obsah žiadosti, ktorý je vo všetkých prípadoch povinný, je dostatočne podrobný, aby umožnil zhodnotiť, či sa pohyb bude považovať za bežný alebo výnimočný. Taktiež poskytuje dostatočné kritériá na prijatie rozhodnutia na úrovni členského štátu o tom, či sa vyžaduje posúdenie rizika pre životné prostredie (ďalej len „riziko“) a kto sa bude takéhoto posudzovania zúčastňovať. Zhodnotenie úplného rizika ovplyvní rozhodnutie o udelení či neudelení povolenia. Ak môže pohyb postihnúť iný členský štát, „postup Spoločenstva“ umožňuje Komisii poradiť sa s ostatnými členskými štátmi a príslušnými výbormi. V tomto prípade sa Komisia môže rozhodnúť potvrdiť, zrušiť alebo

upraviť rozhodnutie do šiestich mesiacov. Návrh sa vo veľkej miere spolieha na platné dobrovoľné kódexy ICES/EIFAC a na Kanadský národný kódex o introdukcii a presune vodných organizmov, ktoré značne rozvíjajú kódex ICES. To nevylučuje dobrovoľné uplatňovanie kódexov ICES/EIFAC na úrovni členského štátu.

- **Právny základ**

Za právny základ sa pokladá článok 37 Zmluvy, vzhľadom na jedinečnosť činností akvakultúry a ciele ochrany živých vodných zdrojov v rámci spoločnej politiky rybolovu (článok 1 ods.1 a článok 1 ods. 2 písmeno a) a f) nariadenia Rady č. 2371/2002[3]).

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity sa uplatňuje, ak návrh nepatrí výlučne do právomoci Spoločenstva.

Ako sa uvádza vyššie, tento návrh patrí do rámca spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá je výlučne právomocou Spoločenstva. Zásada subsidiarity sa preto neuplatňuje.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality z týchto dôvodov:

  - Jedným z významných odkazov konzultačného stretnutia v decembri 2003 bola potreba proporcionality a potreba zabezpečiť, aby nové právne predpisy odvetvie prijalo a nepokladalo ich za ďalšie nefungujúce legislatívne bremeno. Návrh nehľadá najjednoduchšie riešenie, ktorým by bolo zakázať akékoľvek využívanie cudzích druhov, ale rovnováhu medzi ochranou životného prostredia a potrebami akvakultúry.

  - Návrh odzrkadľuje spravodlivé rozdelenie finančného a administratívneho bremena medzi všetkých zúčastnených.

- **Výber nástrojov**

Tento právny predpis sa predkladá vo forme nariadenia. Hoci by sa v zásade mohla uplatniť aj smernica, prevažoval pocit, že vzhľadom na dynamickú povahu odvetvia akvakultúry by bolo vo všeobecnom záujme uprednostniť určenie podrobných pravidiel vo forme nariadenia, ako uložiť povinnosť konečného výsledku.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Toto nariadenie môže mať určitý vplyv na časové potreby zamestnancov kvôli vypracovaniu prípadných žiadostí o pohyb cudzích druhov a na zdroje potrebné na konzultovanie s Vedeckým, technickým a hospodárskym výborom pre rybné hospodárstvo (STEFC) a Poradným výborom pre rybolov a akvakultúru, ale to je pre tieto výbory rutinná práca.

---

[3] Ú. v. EÚ L 358, 31.12.2002, s. 59.

2006/0056 (CNS)

Návrh

NARIADENIE RADY

o využívaní cudzích a oblastne nevyskytujúcich sa druhov v akvakultúre

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 37,

so zreteľom na návrh Komisie[4],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[5],

so zreteľom na stanovisko Európskeho Hospodárskeho a sociálneho výboru[6],

keďže:

(1) V súlade s článkom 6 Zmluvy musia byť požiadavky ochrany životného prostredia zahrnuté do definície a implementácie politík a činností Spoločenstva, najmä s cieľom podporovať trvalo udržateľný rozvoj.

(2) Akvakultúra je rýchlo sa rozvíjajúce odvetvie, v ktorom sa neustále skúmajú nové možnosti. Na účely prispôsobenia produkcie podmienkam trhu je dôležité, aby sa v akvakultúre rozšírilo spektrum chovaných druhov.

(3) V minulosti akvakultúra ekonomicky prosperovala z introdukcie cudzích druhov a premiestňovania oblastne sa nevyskytujúcich sa druhov (napr. pstruh dúhový, ustrica tichomorská a losos), pričom cieľom do budúcnosti je maximalizovať úžitok, ktorý prináša introdukcia a premiestnenie a popri tom sa vyhýbať zmenám ekosystémov, zabraňovať negatívnemu biologickému ovplyvňovaniu pôvodných populácií vrátane genetickej zmeny a obmedziť šírenie necieľových druhov a škodlivé účinky na prirodzené biotopy.

(4) Invazívne cudzie druhy sa pokladajú za jednu z kľúčových príčin straty biodiverzity. Podľa článku 8 písm. h) Dohovoru o biologickej diverzite (CBD), ktorého zmluvnou stranou je aj Spoločenstvo, sa od každej zmluvnej strany požaduje, aby zabránila introdukcii cudzích druhov, ktoré ohrozujú ekosystémy, biotopy a druhy, a to v takom rozsahu, ako je možné a vhodné, a aby tieto cudzie druhy kontrolovala a eradikovala. Konferencia strán k CBD prijala rozhodnutie VI/23 o cudzích druhoch, ktoré ohrozujú ekosystémy, biotopy alebo druhy a jeho príloha stanovuje hlavné zásady prevencie,

---

4 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
5 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
6 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

introdukcie a zmierňovania vplyvov takýchto cudzích druhov. (pozri: http://www.biodiv.org/decisions/default.aspx?m=COP-06&id=7197&lg=0).

(5) Premiestnenie druhov v rámci ich miest prirodzeného výskytu do oblastí, v ktorých sa nevyskytujú zo špecifických biogeografických dôvodov, môže predstavovať riziko pre ekosystémy, ktoré sa stali bežnými v týchto oblastiach, a toto nariadenie by sa na ne malo tiež vzťahovať.

(6) Spoločenstvo by preto malo vyvinúť svoj vlastný rámec na zabezpečenie dostatočnej ochrany vodného prostredia pred rizikami spojenými s využívaním nepôvodných druhov v akvakultúre. Tento rámec by mal obsahovať postupy na analýzu potenciálnych rizík, na prijatie preventívnych a bezpečnostných opatrení a na prijatie pohotovostných plánov tam, kde je to nevyhnutné. Tieto postupy by mali stavať na skúsenostiach získaných prostredníctvom platných dobrovoľných rámcov, najmä prostredníctvom metodických pokynov Medzinárodnej rady pre výskum morí (ICES) o introdukcii a presune morských organizmov a prostredníctvom pravidiel a príručky postupov na zváženie introdukcie a presunu morských a sladkovodných organizmov Poradného výboru európskeho vnútrozemského rybného hospodárstva (EIFAC).

(7) Opatrenia ustanovené v tomto nariadení by sa mali uplatňovať bez toho, aby bola dotknutá smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín[7], smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posúdení vplyvov na životné prostredie[8], smernica Rady 2006/XX/ES o veterinárnych požiadavkách pre živočíchy akvakultúry a produkty z nich a o prevencii a kontrole niektorých chorôb vodných živočíchov[9] a smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa ustanovuje rámec pôsobnosti pre akcie Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva[10].

(8) Potenciálne riziká, ktoré môžu byť v niektorých prípadoch na rozsiahlej geografickej úrovni, sa na začiatku viac prejavujú v miestnych oblastiach. Vlastnosti miestnych vodných prostredí v rámci Spoločenstva môžu byť veľmi rozmanité a členské štáty majú dostatočné poznatky, monitorovacie systémy a znalosti, aby zhodnotili a zvládli riziká pre vodné prostredia, ktoré spadajú pod ich zvrchovanosť alebo jurisdikciu. Je preto vhodné, aby zavádzanie opatrení ustanovených v tomto nariadení bolo v prvom rade zodpovednosťou členských štátov.

(9) Avšak pre prípady, kedy sú riziká nezanedbateľné a môžu postihnúť ostatné členské štáty, by mal existovať systém Spoločenstva na konzultácie zainteresovaných strán a validáciu povolení pred ich udelením členskými štátmi. Vedecký, technický a hospodársky výbor pre rybné hospodárstvo (STECF) ustanovený podľa článku 33 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu[11] by mal pri týchto konzultáciách poskytovať odborné odporúčania

---

7 Ú. v. EÚ L 206, 22.7.1992, s. 7. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003 Európskeho parlamentu a Rady (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1)

8 Ú. v. EÚ L 175, 5.7.1985, s. 4. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/35/ES (Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17.)

9 Ú. v. EÚ č. vložte úradné číslo smernice Rady (prijatej Komisiou 23.8.2005, KOM(2005) 362)

10 Ú. v. EÚ L 327, 22.12.2000, s. 1.

11 Ú. v. EÚ L 358, 31.12.2002, s. 59.

a Poradný výbor pre rybné hospodárstvo a akvakultúru ustanovený rozhodnutím Komisie 1999/478/ES[12] by mal poskytovať odporúčania v oblasti akvakultúry a ochrany životného prostredia.

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Kapitola I
Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1
Predmet úpravy

Toto nariadenie ustanovuje rámec, ktorým sa riadia činnosti akvakultúry, pokiaľ ide o cudzie alebo oblastne nevyskytujúce sa druhy, s cieľom posúdiť a minimalizovať možný vplyv týchto druhov na vodné prostredie a tým prispieť k trvalo udržateľnému rozvoju odvetvia.

Článok 2
Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na introdukciu cudzích druhov a premiestnenie oblastne nevyskytujúcich sa druhov z dôvodu ich využívania v akvakultúre Spoločenstva.

2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na premiestnenie vodných organizmov v rámci členských štátov, ak nejde o:

   a) premiestnenia na neeurópske územia členského štátu, z týchto území alebo medzi nimi,

   b) premiestnenia, ktoré sa vykonajú medzi vodami v rôznych ekoregiónoch, ako definuje príloha II smernice 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa ustanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva [13], a

   c) prípady, kedy na základe vedeckého odporúčania existujú dôvody na obavy z hrozby pre životné prostredie, ktorá by vznikla následok premiestnenia.

3. Odchylne od odseku 2 sa členské štáty môžu rozhodnúť, že toto nariadenie sa vzťahuje na premiestnenia v rámci ich územia aj v ďalších prípadoch.

4. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky zariadenia akvakultúry, ktoré sa nachádzajú na mieste, ktoré spadá do jurisdikcie členských štátov, bez ohľadu na ich veľkosť alebo vlastnosti, alebo druhy vodných organizmov, ktoré sa v nich chovajú. Vzťahuje sa na zariadenia akvakultúry používajúce akýkoľvek druh vodného prostredia.

---

[12] Ú. v. EÚ L 187, 20.7.1999, s. 70.
[13] Ú. v. EÚ L 327, 22.12.2000, s. 1.

5. Toto nariadenie sa nevzťahuje na držanie okrasných vodných živočíchov alebo rastlín v obchodoch s drobnými živočíchmi, v záhradných centrách alebo akváriách, ktoré nie sú v priamom kontakte s prírodnými vodami Spoločenstva alebo zariadení vybavených systémami čistenia odpadových vôd, ktoré spĺňajú ciele stanovené v článku 1.

Článok 3
Vymedzenie pojmov

Pre účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto definície:

(1) „akvakultúra“ znamená chov alebo pestovanie vodných organizmov pomocou technológií, ktoré majú zvýšiť produkciu príslušných organizmov nad úroveň prirodzenej kapacity prostredia, pričom organizmy zostávajú majetkom fyzickej alebo právnickej osoby počas celého štádia chovu alebo pestovania až do výlovu a vrátane výlovu,

(2) „otvorené akvakultúrne zariadenie“ znamená zariadenie, v ktorom sa akvakultúra uskutočňuje vo vodnom prostredí, ktoré nie je od prírodného vodného prostredia oddelené nepreniknuteľnými bariérami zabraňujúcimi úniku chovaných exemplárov alebo biologického materiálu, ktoré by mohli prežiť a následne sa rozmnožovať,

(3) „uzavreté akvakultúrne zariadenie“ znamená zariadenie, v ktorom sa akvakultúra uskutočňuje vo vodnom prostredí, ktoré je od prírodného vodného prostredia oddelené nepreniknuteľnými bariérami zabraňujúcimi úniku chovaných exemplárov alebo biologického materiálu, ktoré by mohli prežiť a následne sa rozmnožovať,

(4) „vodné organizmy“ predstavujú akýkoľvek vodný živý objekt patriaci do ríše Animalia (živočíchy), Plantae (rastliny) a Protista (jednobunkovce), vrátane všetkých častí, gamét, semien, vajíčok alebo klíčkov každého z nich, ktoré môžu prežiť alebo sa následne rozmnožovať,

(5) „polyploidné organizmy“ predstavujú vodné organizmy, pri ktorých došlo k zmene počtu chromozómov v bunkách pomocou techník bunkovej manipulácie,

(6) „cudzí druh“ znamená:

a) druh, poddruh alebo nižší taxón vodného organizmu vyskytujúci sa mimo oblasti jeho prirodzeného výskytu a oblasti jeho potenciálu šírenia následkom zámernej alebo neúmyselnej introdukcie zo strany človeka,

b) polyploidné organizmy, bez ohľadu na ich prirodzené rozšírenie alebo rozširovací potenciál,

(7) „oblastne sa nevyskytujúci druh“ znamená druh alebo poddruh vodného organizmu, ktorý sa z biogeografických dôvodov oblastne nevyskytuje v určitej zóne, ktorá sa nachádza v miestach jeho prirodzeného výskytu,

(8) „necieľový druh“ predstavuje akýkoľvek druh alebo poddruh vodného organizmu, ktorý je zavlečený neúmyselne spolu s vodným organizmom, ktorý sa introdukuje alebo premiestňuje,

(9) „pohyb“ znamená introdukciu a/alebo premiestnenie,

(10) „introdukcia“ predstavuje proces úmyselného zavedenia cudzieho druhu na účely jeho využívania v akvakultúre,

(11) „premiestnenie“ znamená proces, pri ktorom sa vodný organizmus zámerne zavedie v rámci oblasti jeho prirodzeného výskytu do oblasti, kde sa predtým nevyskytoval z biogeografických dôvodov, a to z dôvodu jeho využívania v akvakultúre,

(12) „pilotné vypustenie“ znamená vypustenie obmedzeného množstva vodných organizmov na účely vyhodnotenia ekologickej interakcie s pôvodnými druhmi a biotopmi s cieľom preskúmať predpoklady vyplývajúce z posudzovania rizika,

(13) „žiadateľ“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu alebo subjekt, ktoré plánujú uskutočniť introdukciu alebo premiestnenie vodného organizmu,

(14) „karanténa“ znamená proces, pri ktorom môžu byť vodné organizmy a akékoľvek s nimi spojené organizmy uchovávané v celkovej izolácii od okolitého prostredia,

(15) „karanténne zariadenie“ znamená zariadenie, v ktorom môžu byť vodné organizmy a akékoľvek s nimi spojené organizmy uchovávané v celkovej izolácii od okolitého prostredia,

(16) „bežný pohyb“ znamená pohyb zo známeho zdroja vodných organizmov v členskom štáte, ktorý je klasifikovaný ako zdroj predstavujúci nízke riziko na základe dlhodobých skúseností, ktoré nepreukazujú žiadne nepriaznivé ekologické účinky a pravdepodobne nepostihne ostatné členské štáty,

(17) „výnimočný pohyb“ znamená akýkoľvek pohyb vodného organizmu, ktorý nespĺňa kritéria bežného pohybu,

(18) „prijímajúci členský štát“ znamená členský štát, na územie ktorého sa cudzí druh introdukuje alebo oblastne sa nevyskytujúci druh premiestňuje,

(19) „vysielajúci členský štát“ znamená členský štát, z územia ktorého sa cudzie druhy introdukujú alebo oblastne sa nevyskytujúce druhy premiestňujú.

Kapitola II
Všeobecné povinnosti členských štátov

Článok 4
Opatrenia zabraňujúce nepriaznivým účinkom

Členské štáty zabezpečia, aby sa prijali všetky vhodné opatrenia zabraňujúce nepriaznivým účinkom na biodiverzitu a najmä na druhy, biotypy a funkcie ekosystémov, ktoré môžu byť dôsledkom introdukcie alebo premiestnenia vodných organizmov a necieľových druhov v akvakultúre a rozšírenia týchto druhov vo voľnej prírode.

Článok 5
Rozhodovanie a poradné orgány

Členské štáty určia príslušný orgán, ktorý bude zodpovedať za zabezpečenie dodržiavania požiadaviek tohto nariadenia („príslušný orgán“). Každý príslušný orgán menuje pomocný poradný výbor, ktorý bude poskytovať príslušné biologické a ekologické znalosti a poznatky („poradný výbor“).

Kapitola III
Povolenia

Článok 6
Povolenie

1. Ktokoľvek, kto plánuje vykonať introdukciu alebo premiestnenie vodného organizmu, požiada o povolenie príslušný orgán prijímajúceho členského štátu. Je možné požiadať o viacnásobné pohyby, ktoré sa uskutočnia počas nasledujúcich maximálne piatich rokov.

2. Žiadateľ spolu so žiadosťou predkladá aj informácie uvedené v prílohe 1. Poradný výbor poskytne svoje stanovisko k tomu, či žiadosť obsahuje všetky požadované informácie a je preto prípustná, a oznámi to príslušnému orgánu.

Článok 7
Typ navrhovaného pohybu

Poradný výbor vyjadrí svoj názor na to, či sa navrhovaný pohyb pokladá za bežný pohyb alebo výnimočný pohyb, a či mu musí predchádzať karanténa alebo pilotné vypustenie, a oznámi to príslušnému orgánu.

Článok 8
Bežný pohyb

V prípade bežných pohybov môže príslušný orgán udeliť povolenie, v ktorom podľa potreby uvedie, či existuje požiadavka na karanténu alebo pilotné vypustenie v zmysle kapitol IV a V.

Článok 9
Výnimočný pohyb

1. V prípade výnimočných pohybov sa vykonáva posúdenie rizika pre životné prostredie podľa prílohy II. Príslušný orgán rozhoduje o tom, či je za výkon posúdenia rizika pre životné prostredie zodpovedný žiadateľ alebo nezávislý orgán, a kto by mal niesť náklady.

2. Na základe posúdenia rizika pre životné prostredie oznámi poradný výbor svoj názor na riziko príslušnému orgánu a použije pritom formulár súhrnnej správy stanovený

v prílohe II časť 3. Ak poradný výbor dospeje k záveru, že riziko je nízke, môže príslušný orgán udeliť povolenie bez ďalších formalít.

3. Ak poradný výbor dospeje k záveru, že riziko spojené s navrhovaným pohybom vodných organizmov je vysoké alebo stredné, s pomocou žiadateľa preskúma žiadosť, aby zistil, či existujú zmierňujúce postupy alebo technológie, ktoré by znížili úroveň rizika na nízku. Poradný výbor predloží výsledky svojho hodnotenia príslušnému orgánu spolu s podrobnosťami o úrovni rizika a presnými dôvodmi na zníženie úrovne rizika a to formou uvedenou v prílohe II časť 3.

4. Príslušný orgán môže vydať povolenia pre výnimočné pohyby iba v prípade, keď posúdenie rizika, vrátane akýchkoľvek zmierňujúcich opatrení, preukáže nízke riziko pre životné prostredie. Akékoľvek zamietnutie povolenia musí byť vedecky opodstatnené.

Článok 10
Čakacie obdobie

1. Žiadateľ bude o rozhodnutí vydať alebo zamietnuť povolenie písomne informovaný v primeranom čase a nikdy nie neskôr ako rok od dátumu predloženia žiadosti.

2. Členské štáty, ktoré sú signatármi ICES, môžu požadovať, aby žiadosti a posúdenia rizika ohľadne morských organizmov prehodnotila ICES ešte predtým, ako poradný výbor predloží svoje stanovisko. V takom prípade sa umožňuje predĺžiť obdobie o ďalších šesť mesiacov.

Článok 11
Pohyby postihujúce ostatné členské štáty

1. Ak môžu potenciálne alebo známe environmentálne účinky navrhovaného pohybu postihnúť ostatné členské štáty, oznámi príslušný orgán príslušnému členskému štátu alebo štátom a Komisii svoj zámer udeliť takéto povolenie a to tak, že im pošle návrh rozhodnutia spolu s odôvodnením a súhrnom posúdenia rizika pre životné prostredie v zmysle prílohy II časť 3.

2. Do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia môžu ostatné členské štáty predložiť Komisii svoje písomné pripomienky.

3. Do šiestich mesiacov odo dňa oznámenia môže Komisia potvrdiť, odňať alebo pozmeniť navrhované rozhodnutie o udelení povolenia po predchádzajúcej konzultácii s Vedeckým, technickým a hospodárskym výborom pre rybné hospodárstvo a akvakultúru (STECF) ustanoveným podľa článku 33 nariadenia 2371/2002 a Poradným výborom pre rybné hospodárstvo a akvakultúru ustanoveným rozhodnutím 1999/478/ES[14].

[14] Ú.v. EÚ L 187, 20.7.1999, s. 70, zmenené a doplnené rozhodnutím 2004/864/ES (Ú.v. ES L 370, 17.12.2004, s. 91)

4. Do 30 dní od dátumu rozhodnutia Komisie môžu príslušné členské štáty posunúť toto rozhodnutie Rade. V rámci ďalších 30 dní môže Rada kvalifikovanou väčšinou prijať odlišné rozhodnutie.

Článok 12
Odňatie povolenia

Ak sa objavia neočakávané udalosti, ktoré majú negatívne účinky na životné prostredie alebo pôvodné populácie, môže príslušný orgán povolenie kedykoľvek odňať.

Kapitola IV
Podmienky introdukcie po vydaní povolenia

Článok 13
Dodržiavanie ostatných ustanovení Spoločenstva

Po vydaní povolenia podľa tohto nariadenia sa introdukcia môže vykonať iba vtedy, ak sa získali aj ostatné povolenia požadované na základe práva Spoločenstva a ak sú dodržané ostatné podmienky stanovené pravidlami Spoločenstva, najmä:

a) veterinárne požiadavky o zdraví zvierat stanovené v smernici Rady 2006/XX/ES[15]

b) podmienky, ktoré sa stanovujú v smernici Rady 2000/29/ES z 8. mája 2000 o ochranných opatreniach proti zavlečeniu organizmov škodlivých pre rastliny alebo rastlinné produkty do Spoločenstva a proti ich rozšíreniu v rámci Spoločenstva[16].

Článok 14
Vypustenie v zariadeniach akvakultúry v prípade bežných introdukcií

V prípade bežných introdukcií sa vypustenie vodných organizmov do otvorených akvakultúrnych zariadení zvyčajne umožňuje bez karantény, ak príslušný orgán na základe odborného odporúčania poradného výboru nerozhodne inak.

Článok 15
Vypustenie v zariadeniach akvakultúry v prípade výnimočných introdukcií

1. V prípade výnimočných introdukcií podlieha vypustenie vodných organizmov do otvorených a uzavretých akvakultúrnych zariadení podmienkam stanoveným v odsekoch 2, 3 a 4.

---

[15] pozri poznámku pod čiarou č. 9
[16] Ú.v. EÚ L 169, 10.7.2000, s. 1

2. Vodné organizmy sa umiestňujú v určenom karanténnom zariadení v rámci územia Spoločenstva v súlade s podmienkami stanovenými v prílohe III na účely vytvorenia zásoby chovných organizmov.

3. Karanténne zariadenie sa nemusí nachádzať iba v prijímajúcom členskom štáte, ale aj v inom členskom štáte, a to za predpokladu, že všetky príslušné členské štáty s tým súhlasia a túto možnosť obsahovalo aj posúdenie rizika pre životné prostredie podľa článku 9.

4. V zariadeniach akvakultúry prijímajúceho členského štátu sa môže používať iba potomstvo introdukovaných vodných organizmov, ak príslušné organizmy nie sú neplodné a za predpokladu, že počas karantény sa nenájdu žiadne necieľové druhy.

Článok 16
Pilotné vypustenie v otvorených akvakultúrnych zariadeniach

Príslušný orgán môže vyžadovať, aby vypusteniu vodných organizmov do otvorených akvakultúrnych systémov predchádzalo počiatočné pilotné vypustenie, ktoré podlieha výnimočným obmedzeniam a preventívnym opatreniam založeným na odporúčaniach poradného výboru.

Článok 17
Pohotovostné plány

Pri všetkých výnimočných introdukciách a pilotných vypusteniach pripraví poradný výbor v spolupráci so žiadateľom pohotovostné plány pre nepredvídateľné udalosti s negatívnymi účinkami na životné prostredie alebo pôvodné populácie, ktoré okrem iného zahŕňajú aj odstránenie introdukovaných druhov z prostredia alebo zníženie ich počtu. Ak dôjde k takejto udalosti, pohotovostné plány sa realizujú okamžite a povolenie sa ruší podľa článku 12.

Článok 18
Monitorovanie

1. Cudzie druhy sa po vypustení monitorujú počas dvoch rokov alebo počas celého generačného cyklu, podľa toho, čo je dlhšie, s cieľom posúdiť, či vplyvy boli správne predvídané alebo či sa neobjavili ďalšie, prípadne odlišné vplyvy. Predovšetkým sa skúma úroveň rozšírenia alebo obmedzeného výskytu druhov. Príslušný orgán rozhodne, či má žiadateľ primerané odborné znalosti alebo či monitorovanie vykoná iný orgán.

2. Na základe stanoviska poradného výboru môže príslušný orgán požadovať predĺženie monitorovacieho obdobia, aby sa posúdili možné dlhodobé účinky na ekosystém, ktoré sa nedajú ľahko odhaliť počas obdobia stanoveného v odseku 1.

3. Poradný výbor hodnotí výsledky monitorovacieho programu a všíma si predovšetkým záležitosti, ktoré sa v posúdení rizika pre životné prostredie nepodarilo správne predvídať. Výsledky hodnotenia sa posielajú príslušnému orgánu, ktorý súhrn výsledkov poskytne v národnom registri vytvorenom podľa článku 23.

Kapitola V
Podmienky premiestnenia po vydaní povolenia

Článok 19
Dodržiavanie ostatných ustanovení Spoločenstva

Po vydaní povolenia podľa tohto nariadenia sa premiestnenie môže vykonať iba vtedy, ak boli získané aj ostatné povolenia požadované podľa práva Spoločenstva a ak sú dodržané ostatné podmienky stanovené pravidlami Spoločenstva, najmä:

a) veterinárne požiadavky stanovené v smernici 2006/XX/ES[17]

b) podmienky stanovené v smernici 2000/29/ES[18].

Článok 20
Výnimočné premiestnenie

V prípade výnimočných premiestnení do otvorených akvakultúrnych zariadení môže príslušný orgán požadovať, aby vypusteniu vodných organizmov predchádzalo počiatočné pilotné vypustenie s výnimočnými obmedzeniami a preventívnymi opatreniami založenými na odporúčaniach poradného výboru.

Článok 21
Karanténa

Prijímajúci členský štát môže vo výnimočných prípadoch a na základe súhlasu od Komisie požiadať o karanténu v súlade s článkom 15 ods. 2, 3 a 4 pred vypustením druhov pochádzajúcich z výnimočných premiestnení do otvorených alebo uzavretých akvakultúrnych zariadení. Žiadosť o schválenie od Komisie musí uvádzať dôvody, prečo sa karanténa vyžaduje. Komisia na takéto žiadosti odpovie do 30 dní.

Článok 22
Monitorovanie po premiestnení

Po výnimočnom premiestnení sa druhy monitorujú v súlade s článkom 18.

---

[17] pozri poznámku pod čiarou č. 9
[18] pozri poznámku pod čiarou č. 15

Kapitola VI
Register

Článok 23
Register

Členské štáty prevádzkujú register introdukcií a premiestnení, ktorý obsahuje historické záznamy o všetkých podaných žiadostiach a príslušnú dokumentáciu zhromaždenú pred vydaním povolenia a počas monitorovacieho obdobia.

Register musí byť sprístupnený verejnosti v súlade so smernicou 2003/4/ES Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí[19].

Kapitola VII
Záverečné ustanovenia

Článok 24
Prispôsobenie sa technickému pokroku

Zmeny a doplnenia príloh I, II a III, ktoré sú nevyhnutné na ich prispôsobenie technickému a vedeckému pokroku, sa prijímajú v súlade s postupom ustanoveným v článku 30 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2371/2002[20].

Článok 25
Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli,

Za Radu
predseda

---

[19] Ú.v. EÚ L 41, 14.02.2003, s. 26
[20] pozri poznámku pod čiarou č. 11

PRÍLOHA I

Žiadosť

(Vyplní žiadateľ)

Tam, kde je to možné, je potrebné informácie podporiť odkazmi z odbornej literatúry a záznamami osobnej komunikácie s vedeckými orgánmi a znalcami z oblasti rybného hospodárstva. Žiadosti, v ktorých chýbajú podrobnosti, sa môžu žiadateľovi vrátiť z dôvodu doplnenia dodatočných údajov, čo bude mať za následok odklad posúdenia návrhu.

Ak sa žiadosť vzťahuje na plánované premiestnenie ako na introdukciu, nahrádzajú sa na účely tejto prílohy pojmy introdukcia/introdukovaný pojmami premiestnenie/premiestnený.

A) Zhrnutie:

Uveďte stručný súhrn celého dokumentu, vrátane popisu návrhu, potenciálnych vplyvov na pôvodné druhy a ich biotopy, a zmierňujúce opatrenia na minimalizáciu potenciálnych vplyvov na pôvodné druhy.

B) Úvod

1) Názov (všeobecný a odborný) organizmu plánovaného na introdukciu alebo premiestnenie, vrátane rodu, druhu, poddruhu alebo nižšej taxonomickej klasifikácie, ak je to vhodné.

2) Popíšte vlastnosti organizmu, vrátane jeho charakteristických čŕt. Pripojte odborný nákres alebo fotografiu.

3) Popíšte jeho históriu a vývoj v akvakultúre, vylepšenia alebo ďalšie introdukcie (ak je to vhodné).

4) Uveďte dôvody a ciele plánovanej introdukcie a vysvetlite, prečo sa takýto cieľ nedá naplniť pomocou využitia pôvodného druhu.

5) Aké alternatívne stratégie ste zvážili s cieľom naplniť ciele návrhu? Aké sú následky v prípade možnosti, že k uskutočneniu nedôjde?

6) Aká je geografická oblasť plánovanej introdukcie? Pripojte mapu.

7) Uveďte počet organizmov plánovaných na introdukciu (počiatočne, celkom). Môže sa projekt rozdeliť na rôzne menšie časti? Ak áno, koľko organizmov by každá menšia časť zahŕňala?

8) Uveďte zdroj(e) zásoby (zariadenie) a genetický pôvod (ak je známy).

C) Informácie o životnom cykle druhu, ktorý sa má introdukovať – pre každú etapu života

1) Uveďte miesta prirodzeného výskytu a zmeny miest prirodzeného výskytu spôsobené introdukciami.

2) Uveďte, kde bol druh už predtým introdukovaný a popíšte ekologické účinky na životné prostredie prijímajúcej oblasti (predátor, korisť, rovnocenné druhy, a/alebo štrukturálne/funkčné prvky biotopu).

3) Aké faktory obmedzujú druh v jeho pôvodnom mieste prirodzeného výskytu?

4) Uveďte fyziologickú znášanlivosť (kvalita vody, teplota, kyslík a slanosť) v každom štádiu životného cyklu (skoré štádium života, obdobie dospelosti a reprodukčné štádium).

5) Uveďte, aké biotopy uprednostňuje a znáša v každom štádiu životného cyklu.

6) Popíšte biológiu rozmnožovania.

7) Popíšte jeho správanie, pokiaľ ide o migráciu.

8) Uveďte stravné návyky v každom štádiu životného cyklu.

9) Popíšte rýchlosť rastu a priemernú dĺžku života (aj v oblasti plánovanej introdukcie, ak je to známe).

10) Uveďte známe patogény a parazity príslušného druhu alebo zásoby.

11) Popíšte črty správania sa (sociálne, teritoriálne, agresívne).

D) Spolužitie s pôvodnými druhmi

1) Aký veľký je potenciál prežitia a usadenia sa introdukovaného organizmu, ak tento organizmus unikne? (Táto otázka sa týka pohybov do otvorených a uzavretých akvakultúrnych zariadení.)

2) Aký(é) biotop(y) bude introdukovaný druh pravdepodobne obývať v oblasti plánovanej introdukcie a bude sa prekrývať s nejakými zraniteľnými, vzácnymi a ohrozenými druhmi? (Uveďte, či sa v plánovanej oblasti introdukcie nachádzajú aj susediace vody).

3) S ktorými pôvodnými druhmi sa bude dobre prekrývať? Existujú nejaké nepoužívané ekologické zdroje, ktoré by druh mohol využiť vo svoj prospech?

4) Čo bude introdukovanému organizmu v prijímajúcom prostredí slúžiť ako potrava?

5) Bude mať toto predátorstvo nejaké nepriaznivé účinky na prijímajúci ekosystém?

6) Prežije introdukovaný organizmus v plánovanej oblasti introdukcie a bude sa úspešne rozmnožovať alebo bude nutné každoročné zásobovanie? (Táto otázka sa týka druhov, ktoré nie sú určené pre uzavreté akvakultúrne zariadenia.)

7) Budú sa introdukované organizmy kríženť s pôvodnými druhmi? Môže plánovaná introdukcia spôsobiť miestne vyhynutie niektorých pôvodných druhov alebo zásob? Môžu mať introdukované organizmy nejaké účinky na kladenie ikier a neresiská miestnych druhov?

8) Existujú nejaké potencionálne vplyvy na biotopy alebo kvalitu vody, ktoré by vznikli následkom plánovanej introdukcie?

E) Prijímajúce prostredie a blízke vodné zdroje

1) Uveďte fyzikálne údaje o prijímajúcom prostredí a blízkych vodných zdrojoch, ako sú napr. sezónne teploty vody, slanosť, turbidita (stupeň zákalu), rozpustený kyslík, pH, výživné látky a kovy. Zodpovedajú tieto parametre znášanlivosti/preferenciám druhov, ktoré sa budú introdukovať, vrátane podmienok potrebných k reprodukcii?

2) Uveďte druhové zloženie (vodné stavovce, bezstavovce, rastliny) prijímajúcich vôd.

3) Uveďte informácie o biotopoch v oblasti introdukcie, vrátane blízkych vodných zdrojov, a identifikujte kritický biotop. Ktorý z týchto parametrov zodpovedá znášanlivosti/preferenciám introdukovaných organizmov? Môžu introdukované organizmy narušiť niektorí zo spomínaných biotopov?

4) Popíšte prirodzené alebo umelé bariéry, ktoré majú zabrániť presunu introdukovaných organizmov do priľahlých vôd.

F) Monitorovanie

Popíšte plány na následné posúdenie úspechu plánovaných introdukovaných druhov a ako sa budú hodnotiť a posudzovať negatívne vplyvy na pôvodné druhy a ich biotopy.

G) Riadiaci plán

1) Popíšte riadiaci plán plánovanej introdukcie. Ten by mal obsahovať nasledujúce informácie, ale nemal by sa obmedzovať len na ne:

   a) opatrenia prijaté s cieľom zabezpečiť, aby náklad nesprevádzali žiadne iné druhy (necieľové druhy),

   b) kto bude mať povolenie používať navrhované organizmy a za akých podmienok,

   c) bude sa pri plánovanej introdukcii uplatňovať predpredajná fáza?

   d) popis plánu na zaručenie kvality v rámci návrhu a

   e) ostatné legislatívne požiadavky, ktoré musia byť splnené.

2) Popíšte chemické, biofyzikálne a riadiace opatrenia prijaté s cieľom zabrániť neúmyselnému úniku organizmu a necieľového druhu do necieľových prijímajúcich ekosystémov a ich usadenia v nich. Uveďte podrobnosti o vodnom zdroji, vyústení odpadových vôd, spracovaní odpadových vôd, blízkosti k vonkajším kanálom, kontrole predátorov, bezpečnosti objektu a opatreniach zabraňujúcim úniku, ak je to potrebné.

3) Popíšte pohotovostné plány, podľa ktorých sa bude postupovať v prípade neúmyselného, náhodného alebo neoprávneného vypustenia organizmov z chovných

zariadení alebo liahní, alebo náhodnej, či neočakávanej expanzie rozšírenia kolonizácie po vypustení.

4) Ak má tento návrh za cieľ vytvoriť rybársku oblasť, uveďte podrobnosti o účele tejto rybárskej oblasti. Kto by mal z takejto rybárskej oblasti prospech? Uveďte podrobnosti riadiaceho plánu a v prípade potreby aj zmeny v riadiacich plánoch pre druhy, ktoré budú ovplyvnené.

H) Obchodné údaje

1) Uveďte meno majiteľa a/alebo spoločnosti, číslo akvakultúrnej licencie a obchodnej licencie (ak je to možné) alebo názov vládnej agentúry, alebo oddelenia s menom kontaktnej osoby, telefónnym a faxovým číslom, a emailovou adresou.

2) Naznačte hospodársku životaschopnosť plánovaného projektu.

I) Bibliografické údaje

1) Poskytnite podrobnú bibliografiu všetkých odkazov a poznámok uvádzaných v priebehu prípravy žiadosti.

2) Poskytnite zoznam konzultovaných vedeckých orgánov a znalcov z oblasti rybolovu, vrátane ich adries.

PRÍLOHA II

Postupy a minimálne požiadavky, ktorými sa má zaoberať posudzovanie rizika vplyvu na životné prostredie

Z hľadiska posúdenia rizík spojených s introdukciou alebo premiestnením vodných organizmov je nevyhnutné posúdiť pravdepodobnosť, že organizmy sa usadia, a následky tohto usadenia.

Proces sa zaoberá hlavnými environmentálnymi zložkami. Poskytuje štandardizovaný prístup pre zhodnotenie rizika genetických a ekologických vplyvov, ako aj potenciál introdukcie necieľových druhov, ktoré môžu ovplyvňovať pôvodné druhy plánovaných prijímajúcich vôd.

Počas hodnotiaceho procesu sa nekladie dôraz na hodnotenia, ale na podrobné biologické a iné relevantné informácie, ktoré ich podnecujú. V prípade vedeckej neistoty by sa mala uplatňovať zásada obozretnosti.

Ak sa žiadosť vzťahuje na plánované premiestnenie, nahrádzajú sa na účely tejto prílohy pojmy „introdukcia/introdukovaný“ pojmami „premiestnenie/premiestnený“.

ČASŤ I – PROCES POSÚDENIA EKOLOGICKÉHO A GENETICKÉHO RIZIKA

Opatrenie 1: Pravdepodobnosť usadenia sa a rozšírenia cudzích druhov mimo plánovanej oblasti introdukcie

Udalosť	**Pravdepodobnosť (V, S, N)[1]**	**Istota (VI, DI, DN, VN)[2]**	**Vyjadrenia na podporu hodnotenia [4]**
V prípade uzavretých akvakultúrnych systémov introdukovaný alebo premiestnený druh unikne do okolitého prostredia.			
Introdukovaný alebo premiestnený druh, ktorý unikol alebo sa rozptýlil, úspešne kolonizuje a udržiava populáciu v plánovanej oblasti introdukcie mimo kontrolu akvakultúrneho zariadenia.			
Introdukovaný alebo premiestnený druh, ktorý unikol alebo sa rozptýlil, sa rozšíri mimo plánovanej oblasti introdukcie.			
Konečné hodnotenie [3]			

(1) V = vysoká, S = stredná, N = nízka

(2) VI = veľmi isté, DI = dostatočne isté, DN = dosť neisté, VN = veľmi neisté

(3) Konečné hodnotenie **pravdepodobnosti usadenia sa a rozšírenia** má pridelenú hodnotu prvku s **najnižším** hodnotením (napr. hodnotenia „**vysoká**“ a „**nízka**“ pre vyššie uvedené prvky by znamenali konečné hodnotenie „**nízka**“). Obe udalosti – pravdepodobnosť organizmu úspešne kolonizovať a udržať populáciu v plánovanej oblasti introdukcie (bez ohľadu na to, či ide o uzavreté prostredie, akým je zariadenie, alebo či ide o prirodzený biotop) a pravdepodobnosť rozšírenia mimo plánovanej oblasti introdukcie – sa musia objaviť, aby prišlo k usadeniu sa mimo plánovanej oblasti introdukcie.

Konečné hodnotenie pre stupeň „**istoty**“ má pridelenú hodnotu prvku s **najnižším** stupňom istoty (napr. hodnotenie **veľmi isté** a **dostatočne isté** by znamenali konečné hodnotenie „**dostatočne isté**“).

(4) Posudzovateľ používa ako návod dodatok A a dodatok B metodických pokynov ICES.

Opatrenie 2: Následky usadenia sa a rozšírenia

Udalosť	**Pravdepodobnosť (V, S, N)**	**Istota (VI, DI, DN, VN)**	**Vyjadrenia na podporu hodnotenia**(2)
Genetické miešanie s miestnymi populáciami vedie k strate genetickej diverzity.			
Súperenie (o potravu, priestor) s pôvodnými populáciami alebo predátorstvo vo vzťahu k nim vedie k ich zničeniu.			
Ďalšie nežiaduce udalosti ekologickej povahy.			
Niektoré z uvedených udalostí pretrvávajú aj po odstránení introdukovaného druhu.			
Konečné hodnotenie(1)			

(1) Konečné hodnotenie následkov usadenia sa a rozšírenia má pridelenú hodnotu prvku (individuálna pravdepodobnosť) s najvyšším hodnotením a konečné hodnotenie pre stupeň istoty má pridelenú hodnotu prvku s najnižším stupňom istoty.

(2) Posudzovateľ používa ako návod dodatok A a dodatok B metodických pokynov ICES.

Opatrenie 3: Potenciál rizika spojený s cudzími a oblastne nevyskytujúcimi sa druhmi

Na základe hodnotení v opatreniach 1 a 2 sa udáva jediná hodnota:

Komponent	**Potenciál rizika (V, S, N)**	**Istota (VI, DI, DN, VN)**	**Vyjadrenia na podporu hodnotenia**(2)
Usadenie sa a rozšírenie (opatrenie 1)			
Ekologické následky (opatrenie 2)			
Konečné hodnotenie celkového potenciálu rizika (1)			

(1) Konečná kategorizácia potenciálu rizika priberá hodnotu najvyššej z dvoch možností, ak medzi dvoma odhadmi neexistuje priemer (napr. ak riziko usadenia sa a rozšírenia je vysoké a riziko ekologických následkov je stredné, konečné hodnotenie priberá hodnotu vyššej z týchto dvoch pravdepodobností, teda vysoké). Ak existuje medzi dvoma odhadmi priemer (napr. vysoké a nízke), konečná hodnota je stredná.

(2) Posudzovateľ používa ako návod dodatok A a dodatok B metodických pokynov ICES.

Výsledok tohto hodnotenia by sa mal vyjadrovať v rovine:

Vysoká = Introdukcia prináša značné riziko (požadujú sa významné opatrenia na zmiernenie rizika). Ak nedôjde k príprave bezpečnostných opatrení, ktoré by znížili riziko na „nízke“, odporúča sa návrh zamietnuť.

Stredná = Introdukcia predstavuje stredné riziko. Ak nedôjde k príprave bezpečnostných opatrení, ktoré by znížili riziko na „nízke“, odporúča sa návrh zamietnuť

Nízka = Introdukcia predstavuje zanedbateľné riziko. Odporúča sa návrh prijať. Zmiernenie nie je potrebné.

Návrh sa môže prijať (bez požiadavky opatrení na zmiernenie rizika), ak celkový odhadovaný potenciál rizika je „nízky“ a ak sa celková istota ohľadne rizika odhaduje ako „veľmi istá“ alebo „dostatočne istá“.

Ak po prvotnej analýze dostane celkové riziko pridelenú kategóriu „vysoké“ alebo „nízke“, musí žiadosť obsahovať návrhy na zmiernenie alebo obmedzenie rizika, ktoré budú predmetom ďalšej analýzy, až kým konečné hodnotenie celkového rizika nie je „nízke“ s „veľmi istým“ alebo „dostatočne istým“ odhadom. Popisy týchto dodatočných opatrení spolu s podrobnými špecifikáciami opatrení na obmedzenie alebo zmiernenie rizika sa stanú neodmysliteľnou súčasťou posudzovania rizika.

ČASŤ 2 – PROCES POSUDZOVANIA NECIEĽOVÝCH DRUHOV

Opatrenie 1: Pravdepodobnosť usadenia sa a rozšírenia necieľových druhov mimo plánovanej oblasti introdukcie

Udalosť	**Pravdepodobnosť (V, S, N)**	**Istota (VI, DI, DN, VN)**	**Vyjadrenia na podporu hodnotenia**(2)
Necieľový druh sa introdukuje následkom introdukcie alebo premiestnenia vodných organizmov.			
Introdukovaný necieľový druh príde do kontaktu s citlivými biotopmi alebo hostiteľskými organizmami.			
Konečné hodnotenie(1)			

(1) Konečné hodnotenie „pravdepodobnosti“ má pridelenú hodnotu prvku s najnižším hodnotením rizika a konečné hodnotenie stupňa „istoty“ má tiež pridelenú hodnotu prvku s najnižším stupňom istoty.

(2) Posudzovateľ používa ako návod dodatok A a dodatok B metodických pokynov ICES.

Opatrenie 2: Následky usadenia sa a rozšírenia necieľových druhov

Udalosť	**Pravdepodobnosť (V, S, N)**	**Istota (VI, DI, DN, VN)**	**Vyjadrenia na podporu hodnotenia**(2)
Necieľové druhy súperia s pôvodnými populáciami alebo sa vo vzťahu k nim vyvinú ako predátori, čo vedie k ich zničeniu.			
Genetické miešanie necieľových druhov s miestnymi populáciami vedie k strate genetickej biodiverzity.			
Ostatné nežiaduce udalosti ekologickej a patologickej povahy.			
Niektoré z hore uvedených udalostí pretrvávajú aj po odstránení necieľových druhov.			
Konečné hodnotenie(1)			

(1) Konečné hodnotenie následkov má pridelenú hodnotu najvyššieho stupňa rizika a konečné hodnotenie stupňa „istoty“ má pridelenú hodnotu prvku s najnižším stupňom istoty.

(2) Posudzovateľ používa ako návod dodatok A a dodatok B kódexu pravidiel ICES.

Opatrenie 3: Potenciál rizika spojený s necieľovými druhmi

Na základe hodnotení v opatrení 1 a 2 sa udáva jediná hodnota:

Komponent	**Potenciál rizika (V, S, N)**	**Istota (VI, DI, DN, VN)**	**Vyjadrenia na podporu hodnotenia**(2)
Usadenie sa a rozšírenie (opatrenie 1)			
Ekologické následky (opatrenie 2)			
Konečné hodnotenie(1)			

(1) Konečné hodnotenie potenciálu rizika má pridelenú hodnotu prvku s najnižším hodnotením rizika a konečné hodnotenie stupňa istoty má tiež pridelenú hodnotu prvku s najnižším stupňom istoty.

(2) Posudzovateľ používa ako návod dodatok A a dodatok B metodických pokynov ICES.

Podmienky vzťahujúce sa na posúdenie potenciálu rizika spojeného s cudzími druhmi (časť 1) sa s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach uplatňujú aj pri potenciáli rizika spojeného s necieľovými druhmi (časť 2), vrátane povinnosti zaviesť opatrenia na obmedzenie a zmiernenie rizika.

ČASŤ 3 – CELKOVÉ POSÚDENIE RIZIKA PRE ŽIVOTNÉ PROSTREDIE – SÚHRNNÁ SPRÁVA

- Priebeh, história, pozadie a dôvod žiadosti
- Súhrnná informácia o posúdení rizika
- Súhrn posúdenia ekologického a genetického rizika
- Súhrn posúdenia rizika necieľových druhov
- Pripomienky
- Opatrenia na zmiernenie rizika
- Vyhlásenie týkajúce sa celkového potenciálu rizika organizmu
- Odporúčanie pre príslušný orgán

PRÍLOHA III

Karanténa

Karanténa je spôsob udržiavania živých živočíchov alebo rastlín a akýchkoľvek s nimi spojených organizmov v úplnej izolácii od okolitého prostredia s cieľom zabrániť ich vplyvu na voľne žijúce a chované druhy a nežiaducim zmenám v prirodzených ekosystémoch.

Je nevyhnutné udržiavať cudzie a oblastne sa nevyskytujúce druhy v karanténe dostatočne dlho na to, aby sa podarilo zaistiť všetky necieľové druhy a potvrdiť neprítomnosť patogénov alebo chorôb. Zariadenie musí byť zostavené v súlade so špecifikáciami kompetentného orgánu členského štátu, v ktorom sa zariadenie nachádza, a tento orgán zodpovedá za jeho schválenie. Dĺžka trvania karantény sa musí uvádzať v povolení. Ak sa zariadenie nenachádza v prijímajúcom členskom štáte, musí trvanie karantény schváliť poradný výbor zodpovedný za zariadenie a poradný výbor prijímajúceho členského štátu.

Prevádzkovatelia musia viesť karanténne zariadenia v súlade s nasledujúcimi podmienkami. Okrem toho musí mať prevádzkovateľ program zaručenia kvality a prevádzkový manuál.

Ak sa žiadosť vzťahuje na plánované premiestnenie, nahrádzajú sa na účely tejto prílohy pojmy „introdukcia/introdukovaný“ pojmami „premiestnenie/premiestnený“.

Odstraňovanie odpadových vôd a odpadu

So všetkým odpadom a odpadovými vodami vyprodukovanými v rámci zariadenia sa musí zaobchádzať tak, aby sa efektívne zničili všetky možné cieľové druhy a s nimi spojené organizmy. Na zabezpečenie plynulej prevádzky a úplnej kontroly musia byť karanténne systémy čistenia odpadových vôd vybavené záložnými mechanizmami na zaručenie bezpečnosti.

Spracované odpadové vody a odpad môžu obsahovať látky, ktoré sú škodlivé pre životné prostredie (napr. protipachové činitele) a musia sa odstraňovať takým spôsobom, ktorý minimalizuje dopad na životné prostredie.

Musia sa pripraviť podrobné postupy spracovania odpadových vôd a pevného odpadu, ktoré uvádzajú osoby zodpovedné za spracovanie a časový harmonogram. Systém sa musí monitorovať kvôli zabezpečeniu efektívnej prevádzky a včasnému odhaleniu možných zlyhaní.

Fyzická izolácia

Prepravené organizmy musia byť izolované od ostatných organizmov na účely zabezpečenia dostatočnej kontroly. To sa netýka „nástražných“ druhov, ktoré sa k nim pridávajú úmyselne s cieľom preskúmať účinky introdukovaných druhov. Musí sa zabrániť prístupu vtákov, ostatných zvierat, chorobotvorných pôvodcov a znečisťujúcich látok.

Zamestnanci

Prístup musí byť povolený iba kvalifikovaným, oprávneným osobám. Ruky, obuv aj akýkoľvek materiál používaný v rámci zariadenia by sa mali dezinfikovať (pozri nižšie) predtým, ako dôjde k opusteniu zariadenia.

Vybavenie

Pri dodávke, ako aj počas celého štádia života sa s nádržami, vodou, prepravnými nádobami a zariadením, ktoré sa dostávajú do kontaktu s introdukovaným druhom, vrátane prepravných vozidiel, musí zaobchádzať tak, aby za zabezpečilo, že nedôjde k úniku druhu alebo necieľových druhov zo zariadenia. Všetok prepravný a obalový materiál sa musí dezinfikovať alebo spáliť, ak je pálenie materiálu povolené.

Úmrtnosť a odstraňovanie uhynutých kusov

Je nutné viesť denné záznamy o úmrtnosti, ktoré musia byť dostupné príslušnému orgánu na inšpekciu. Všetky uhynuté kusy sa musia ponechať v priestoroch zariadenia. Kvôli zaručeniu celkovej dezinfekcie sa žiadne uhynuté organizmy, epitely alebo ulity nemôžu odstrániť bez schváleného spracovania. Je možné použiť tepelné spracovanie, akým je napr. autokláv, alebo chemickú sterilizáciu.

Prípady úmrtia sa musia hlásiť príslušnému orgánu a členské štáty musia príčinu úmrtia včas preskúmať. Uhynuté kusy sa musia skladovať, prepravovať a odstraňovať v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov neurčených na ľudskú spotrebu[21].

Inšpekcia a testovanie

Musia sa vykonávať pravidelné inšpekcie necieľových druhov. Ak sa preukáže prítomnosť takéhoto druhu alebo skôr nezistenej choroby či parazita v organizme, musia sa prijať opatrenia nevyhnutné na zvládnutie takejto situácie. Takýmito opatreniami môže byť zničenie organizmov a dezinfekcia zariadenia.

Trvanie

Požadovaná dĺžka trvania karantény sa bude líšiť podľa príslušného organizmu, sezónnosti obávaných necieľových druhov a chovných podmienok.

Záznamy

Karanténne zariadenie musí uchovávať presné záznamy o:

- vstupe/odchode osôb,
- počte uhynutých jedincov a spôsobe ich skladovania alebo odstraňovania,
- spracovaní a čistení vstupných a odpadových vôd,
- vzorkách predložených odborníkom na testovanie necieľových druhov,
- akýchkoľvek abnormálnych podmienkach ovplyvňujúcich prevádzku karantény (výpadky elektriny, poškodenie budovy, vážne poveternostné podmienky atď.).

[21] Ú.v. EÚ L 273, 10.10.2002, s. 1

Dezinfekcia

Dezinfekcia zahŕňa použitie dezinfekčných prostriedkov v dostatočnej koncentrácii a počas dostatočne dlhého obdobia na usmrtenie škodlivých organizmov. Dezinfekčné prostriedky a koncentrácie pre karanténnu dezinfekciu musia byť založené na úplnej dezinfekcii morskej a sladkej vody. Podobné koncentrácie sa musia použiť pri rutinnej dezinfekcii zariadenia. Odporúča sa, aby sa všetky dezinfekčné látky pred vypustením do okolitého prostredia neutralizovali a zariadenia, ktoré používajú morskú vodu, sa musia vysporiadať so zvyškovými oxysličovadlami vyprodukovanými počas chemickej dezinfekcie. V prípade pohotovosti, akou je nález importovaného parazita alebo chorobotvorného pôvodcu, musí byť k dispozícii dostatočné množstvo dezinfekčných prostriedkov, ktoré umožní vyčistenie celého objektu.